

Arrest

nr. 213 069 van 27 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat P. VANCRAEYNES en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u staatsburger van Nigeria en behoort u tot de Etsako bevolkingsgroep. U komt uit een christelijke/katholieke familie maar bent niet praktiserend. U woonde in Benin City waar u studeerde en werkte. U bent niet politiek actief. Rond een leeftijd van zeven à acht jaar voelde aan dat u aangetrokken was tot mensen van hetzelfde geslacht. Als tiener merkte u dat u zich niet interesseerde voor meisjes.

Bij uw inschrijving aan het polytechnisch instituut, leerde u Francis I. kennen. Na iets meer dan een maand werden jullie goede vrienden. Twee jaar na jullie eerste kennismaking begon u een intieme relatie met Francis. Op 11 februari 2015 werd u door uw vriend, Frederik, uitgenodigd voor een underground gay-party. Na enkele uren viel de politie er binnen en sloeg in op de aanwezigen. Ook u deelde in de klappen. Andere aanwezigen –mannen en vrouwen- werden gedwongen om homoseksuele handelingen uit te voeren. U kon ontsnappen maar raakte in de chaos uw partner Francis kwijt. Sindsdien heeft u elk contact verloren. U vluchtte van het feest naar uw vriend Simon A.. U belde er uw moeder en vertelde haar wat u was overkomen. Uw moeder zei u niet meer bij haar thuis te vertonen. U verbleef ongeveer een jaar bij Simon alvorens u besloot Nigeria te verlaten. U gaf uw spaargeld aan Simon en vroeg hem uw reis naar het buitenland te regelen. Op 17 juli 2016 verliet u Nigeria en reisde u naar Niger. Vanuit Niger reisde u naar Libië. In Libië verloor u uw reispaspoort. Vanuit Libië reisde u per boot naar Italië waar u op 22 september 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende. In afwachting van een gesprek verbleef u in een opvangcentrum. Omwille van slechte accommodatie, uw vermoeden dat andere Nigerianen in het opvangcentrum uw seksuele geaardheid kenden en omdat u op straat door Italianen ondermeer voor homoseksueel werd uitgescholden besloot u Italië te verlaten en naar België te komen. Op 29 juni 2017 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. U bent niet in het bezit van documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ondanks het feit dat het Commissariaat-generaal (verder CGVS) rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Vooreerst dient te worden bemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en op het Commissariaat-generaal (verder CGVS) aangaande het al dan niet beschikken over identiteitsdocumenten niet eensluidend zijn. Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde geen paspoort, noch een identiteitskaart te kunnen voorleggen omdat deze tijdens een brand op uw laatste adres in Nigeria zijn verloren geraakt (zie verklaringen DVZ, vraag 28), stelde u op het Commissariaat-generaal dat u niet over een identiteitskaart beschikte en dat u uw paspoort kwijt was geraakt in Libië, tijdens uw reis naar Europa. U maakte verder wel gewag over een school-identiteitskaart maar stelde deze ooit in een bus te hebben laten liggen (notities persoonlijk onderhoud –verder “notities” CGVS I, p.5,6). Uw algemene geloofwaardigheid komt hiermee op de helling te staan. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat deze coherente verklaringen aflegt aangaande zijn identiteitsdocumenten ten einde zijn identiteit, nationaliteit en eventuele eerdere reizen te kunnen staven. Uw weinig collaborerende houding om de Protection Officer aan correcte gegevens te helpen doet dan ook vermoeden dat u bepaalde informatie achterhoudt.

Wat er ook van zij, betreffende uw bewering homoseksueel te zijn, een homoseksuele relatie te hebben gehad in Nigeria, er een gay-party te hebben ontvlucht en omwille van uw seksuele geaardheid voor uw leven te vrezen, dient verder te worden opgemerkt dat er geen enkel geloof

aan uw uiteenzetting hierover kan worden gehecht. Uw verklaringen hierover zijn immers niet doorleefd en incoherent.

Gelet uw stelling homoseksueel te zijn (notities CGVS I, p.15), werd u gevraagd wat het voor u betekende homoseksueel te zijn. U verduidelijkte dat het voor u enkel betekende affectie te hebben voor iemand van hetzelfde geslacht en niets anders (notities CGVS II, p.2). Aangezien u verklaarde op een leeftijd van zeven à acht jaar u voor het eerst aangetrokken te hebben gevoeld tot mensen van hetzelfde geslacht (notities CGVS II, p.2), werd u gevraagd, gelet u deze gewaarwording op een jonge leeftijd zou hebben ervaren, hoe u zich realiseerde dat u zich tot jongens/mannen aangetrokken voelde. U antwoordde enkel met: "Mmm, ik... ik was jong, ik wist gewoon dat ik aangetrokken was tot mensen van zelfde geslacht" (notities CGVS II, p.2). Of er iets bepaald of concreets was geweest waardoor u tot deze conclusie was gekomen stelde u louter: "Ik wist toen niet wat gay zijn was, ik wist enkel dat ik tot zelfde geslacht was aangetrokken". Wat u precies bedoelde met het "zich aangetrokken voelen tot iemand" bleef u echter aan de oppervlakte en legde het enkel uit als volgt: "Misschien ja, ... het is een soort gevoel zoals, ...ja eerst ben je als je jezelf ontdekt en je probeert te achterhalen welk gevoel het was, ...ik kan het niet precies omschrijven ... Misschien, ik denk, dat is als ik iemand kende, misschien, ik weet niet goed hoe te omschrijven" (notities CGVS II, p.3). Wel stelde u op zestien-zeventienjarige leeftijd er achter te zijn gekomen wat homoseksualiteit was (notities CGVS II, p.17). Gevraagd om uit te leggen hoe u voor u zelf had uitgemaakt homoseksueel te zijn antwoordde u zeer algemeen: "Ja ik kwam er achter, ja een man die seks had met man, man die affectie had voor man" (notities CGVS II, p.17). U werd bevroegd hoe u wist aangetrokken te zijn tot een persoon van hetzelfde geslacht. U stelde enkel: "Dat is een gevoel, dat is hoe ik ben, dat is mijn verbeelding, dan verbeeld je dat je seks hebt, iets romantisch, zoals met iemand dat je dus seks hebt". Gepolst of u homoseksualiteit eventueel los zag van de seksuele daad verwees u opnieuw naar de seksuele daad en stelde: "Een gay zijn... het is zoals... hoe moet ik dat uitleggen.. dat is, er zijn mensen die seks hebben met mannen en vrouwen, ik denk niet dat een gay met beide seks kan hebben een gay betekent dat je enkel met man man hebt of vrouw vrouw." (notities CGVS II, p.28).

Weerom gevraagd hoe u er achter kwam wat homoseksueel juist was, gaf u het enigszins opmerkelijk antwoord: "Ik... dan, zag ik homoseksueel ...ik wist... seks hebben met zelfde geslacht, dan wist ik dat ik homoseksueel was, toen ik in de secondary school was zei men vertelde men tijdens landbouwlessen over dieren, over de aap, die bv zich wilde voortplanten of zo, dan zei men dat die seks had met zichzelf en de leraar zei dat is homoseksueel, er was bv een plant eh ...ja men zei dat is homo-plant, homo's". Gelet uw merkwaardig betoog werd u gevraagd hoe u een connectie maakte tussen deze uitleg, homoseksualiteit en wat de link naar u zelf was. U vervolgde met: "Ja dat was die leraar, die zei die aap heeft zoals seks met zichzelf en maakt zichzelf zwanger dat is van hetzelfde geslacht, dus toen die zei heeft seks met zelfde geslacht dan zei hij dat is homoseksualiteit" (notities CGVS II, p.18). **Het valt dan ook op dat u een concrete vraag naar uw eigen ervaringen u enkel in vage bewoording opmerkingen maakt die er voornamelijk uit bestaan dat u geen uitleg kan geven en met één merkwaardig voorbeeld antwoordt over wat een ander vertelt en denkt, zonder een duidelijke link naar uw eigen situatie.**

Aangezien u alsnog geen inzage gaf hoe u zich realiseerde tot hetzelfde geslacht te zijn aangetrokken gevoeld, werd u gevraagd in wat zich uw gevoel tot hetzelfde geslacht aangetrokken te zijn uitte dat u zich hiervan bewust werd. U antwoordde enkel met: "Ik weet niet hoe uit te leggen, ik was nog jong"(notities CGVS II, p.3). Gelet uw repetitief antwoord dat u zich steeds voorstelde met iemand van hetzelfde geslacht te willen zijn, werd u gevraagd of het op een dergelijke jonge leeftijd misschien ergens normaal was dat u liever met jongens wilde omgaan dan met meisjes. U maakte daarop enkel de vage bemerking: "Ja ik... je weet dan (het) verschil tussen meisjes en jongens, ja maar ik voelde me aangetrokken tot zelfde geslacht het was een algemeen gevoel" (notities CGVS II, p.7). **Uw vage antwoorden geven dan ook opnieuw geen enkel inzicht in uw persoonlijke situatie.**

Zelfs in uw uitleg over uw latere tienerjaren bleef u herhalen niets precies te kunnen omschrijven en concreets uitleggen over uw gevoelens (notities CGVS II, p.3). Gelet uw opmerking over het gay-zijn: "het is een gevoel en je zegt OK dat is wie ik ben, dat is wat God heeft bepaald, ik dacht ik moet van dat gevoel weg, ik was christen, weet u, ik was beschaamd van dat gevoel" (notities CGVS II, p.3), werd u gevraagd wat u bedoelde met "beschaamd zijn van dat gevoel". U herhaalde enkel dat u dit niet kon uitleggen en dat u het gevoel probeerde weg te duwen. Er werd u bij gevolg gevraagd of u behalve uw gevoelens weg te hebben willen duwen ooit een gevoel van acceptatie had ervaren. U antwoordde: "Ja in het begin probeerde ik (er) tegen te vechten dan was het over en ik besloot te accepteren".

Gevraagd om meer concreet over dit proces van aanvaarding te vertellen bleef u enige tijd stil en vervolgde met: "Ja ja ... ik probeerde een relatie te hebben met verschillende meisjes, 2 of 3 maar dat ging niet, dus ik dacht ok, laat ik aanvaarden hoe ik ben, dat is hoe ik me accepteerde". Omdat u opnieuw enkel verwees naar een ontbreken van gevoelens voor meisjes, werd u weerom gevraagd om te vertellen over dat proces van uw aanvaarding. U kwam na een tijd nadenken niet verder dan te herhalen: "Ik denk dat het een proces was van... van het begin, van toen ik affectie had voor zelfde geslacht, ja ik accepteerde me zelf" (notities CGVS II, p.14). Afgaande op uw verklaring op uw drieëntwintigste overtuigd te zijn geweest van wie u was (notities CGVS II, p.16) werd u gevraagd te vertellen hoe u tot deze vaststelling was gekomen. Na een lange stilte verwees u enkel opnieuw naar uw mislukte pogingen om een band met meisjes te smeden (notities CGVS II, p.16). Gevraagd welke pogingen u dan ondernam om een meisje te zoeken antwoordde u zeer vaag: "Ja ik probeerde dat voortdurend, ..." maar legde geenszins uit wat u met pogingen ondernemen bedoelde. Weerom werd u gevraagd om wat concretere uitleg. U antwoordde: "... ... Zoals misschien... misschien als ik stelde me voor, ik vroeg naam van een meisje, op de eerste ontmoeting je gaat en ja je hebt, je hebt geen motivatie om met die persoon te gaan spreken, er is geen connectie, het werkte niet". Aangezien u bleef draaien rond het thema "ik probeerde maar had geen connectie", werd u opgemerkt dat u niet duidelijk was wat u juist had geprobeerd. Uiteindelijk gaf u aan dat u een meisje aansprak en als ze u opbelde haar oproep niet beantwoordde (notities CGVS II, p.15). Gelet uw karige pogingen om enige relatie aan te knopen met meisjes, werd u gevraagd waarom u meende nooit op meisjes te kunnen vallen. U herhaalde enkel dat u drie pogingen had ondernomen en dat het naar uw gevoel zo was (notities CGVS II, p.13,14). **Het valt dan ook op dat u op geen enkele manier doorleefd kan vertellen over uw eigen gevoelens en steeds teruggrijpt naar uw verhaal over het zich in het algemeen niet aangetrokken voelen tot meisjes. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en een diepe indruk heeft nagelaten en dat hij bijgevolg hierover consistente, niet-oppervlakkige en niet-tegenstrijdige verklaringen kan afleggen. Uit voorgaande, blijkt echter dat u dit niet kan.**

Over uw leven als homoseksuele student aan het polytechnisch instituut kon u overigens niet meer vertellen dan dat het moeilijk was en dat niemand mocht weten dat u homoseksueel was (notities CGVS II, p.19). Gevraagd of u ooit had gemerkt of er nog andere jongens waren die homoseksueel konden zijn haalde u aan dit van twee jongens uit uw klas te hebben vermoed (notities CGVS II, p.19). De namen van deze jongens bleek u nooit te hebben achterhaald. Evenmin ondernam u enige poging om ze beter te leren kennen (notities CGVS II, p.20), hoewel u verklaarde vanaf uw achttiende een relatie te hebben zien zitten (notities CGVS 8). Gevraagd waarom u van mening was dat ze homoseksueel waren -u had immers nooit in die zin opmerkingen gehoord- verklaarde u: "Misschien hoe ze liepen... ik had geen bewijs of zo ik had ze nooit gesproken, ik ja het was enkel dat ik dacht dat ze homo waren". Gevraagd wat u bedoelde met "hoe ze liepen", stelde u: "Het is, ja, ik dacht dat, ja, ze waren anders dan anderen". Op de vraag naar hoe ze anders waren, herhaalde u: "Misschien hoe ze liepen en de kledij". Meer concreets, dan op een stereotiep gebaseerde visuele omschrijving, kon u echter niets verduidelijken (notities CGVS, p.20).

Uw onvermogen blijkt te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid bij de manier waarop u met dit besef omging, en onrechtstreeks ook met het besef dat u tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid.

Behalve uw algemene desinteresse om relaties met jongens en meisjes uit uw omgeving aan te knopen (notities CGVS II, p.20) valt het ook op dat u bijzonder weinig wist te vertellen over Francis, de enige persoon met wie u jarenlang bevriend was en met wie u een seksuele relatie zou hebben onderhouden. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen over Francis niet eensluidend zijn. Zo verklaarde u bij uw eerste persoonlijke onderhoud dat u Francis voor het eerst in de klas zag (notities CGVS I, p.36). U beweerde dat zijn moeder verpleegster was en dat zijn twee zussen Sandra en Blessing heetten (notities CGVS I, p.36,37). Bij uw tweede persoonlijke onderhoud stelde u echter dat u Francis voor de eerste keer had ontmoet aan de deur van een kantoor voor registraties van studenten en verklaarde u plotsklaps dat zijn moeder een winkelier was. Zijn zussen benoemde u als Sandra en Rita (notities CGVS II, p.21,24,25). Geconfronteerd met uw inconsistente uiteenzetting waar u Francis voor het eerst had ontmoet antwoordde u: "Ja, misschien heb ik gemist, het is lang geleden.

Het is lang geleden” (notities CGVS II, p.23). Over de tegenstrijdige uiteenzetting over de familie van Francis haalde u na enig denken enkel aan dat mensen in uw land soms verschillende jobs doen (notities CGVS, p.25). Die uitleg is echter niet afdoende en herstelt de tegenstrijdigheden niet. Met betrekking tot het beroep van de moeder van Francis stelde u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud immers uitdrukkelijk dat die vrouw geen ander beroep/werk had. Ook over de zussen verklaarde u toen duidelijk dat ze geen andere naam hadden dan die u op het moment opgaf. Van iemand die beweert jarenlang iemand te kennen, er meer dan drie jaar een intieme relatie mee te hebben gehad en over diens familie te hebben gesproken (notities CGVS II, p.20,21,24) kan verwacht worden dat deze meer coherente informatie kan geven op de vraag naar de eerste kennismaking en de namen en beroepen van de familieleden.

Over Francis als persoon kon u evenmin duidelijkheid scheppen. U gaf dan wel heel algemeen een visuele beschrijving van een gemiddelde Afrikaanse man (notities CGVS I, p.39 en CGVS II, p.21), maar had verder geen enkele concrete referentie naar Francis. Zelfs op uw facebookaccount waar u duidelijk bevriend bent met verschillende mannen/jongens, blijkt Francis niet te staan. Uw verduidelijking dat u geen foto’s van Francis op facebook had gezet omdat u dit te riskant vond en niet wilde dat iemand u van homoseksualiteit zou verdenken is dan ook –gelet op het aantal mannelijke vrienden en studiegenoten- merkwaardig (notities CGVS I, p.39,40 en print facebookaccount). Gevraagd om Francis’ persoonlijkheid te omschrijven kwam u niet verder dan op te sommen dat hij vriendelijk en genereus was maar betrok deze kenmerken op geen enkel moment op jullie dagdagelijkse leven. U beweerde nochtans dat Francis vaak bij u thuis vertoefde (notities CGVS I, p.41,42 en CGVS II, p.23,28). U maakte enkel –op expliciete vraag om meer uitleg- een zijdelingse opmerking dat hij iemand was die een persoon zijn pen zou uitlenen in geval van nood (notities CGVS I, p.40).

Gelet uw eerdere uiteenzetting nooit vriendschappelijke relaties te hebben nagestreefd (notities CGVS II, p.11,12,20) werd u gevraagd hoe u na enkele gesprekken met Francis al na een maand en enkele dagen had uitgemaakt dat u hem beter wilde leren kennen (notities CGVS II, p.21,22). U antwoordde: “Het was normaal. Want mijn broer, normaal we waren altijd samen en hij was daar niet, dus toen we aan dat kantoor elkaar zagen, we spraken elkaar over de school” (notities CGVS II, p.22). Gelet uw ontwijkend antwoord werd u opnieuw gevraagd hoe u ertoe kwam dichte vrienden te worden. Weerom antwoordde u: “Ik voelde dat het normaal was” (notities CGVS II, p.22). Gewezen op uw eerder gedistantieerde houding tegenover andere medestudenten werd u opnieuw gevraagd hoe u had uitgemaakt Francis beter te willen leren kennen en zelfs vrienden te worden. U gaf enkel aan: “Ja ik voelde hij doet wat ik doe, we kwamen elkaar steeds daar tegen en ja ik zag hem niet echt als dichte vriend, we zeiden hallo hallo, we praatten gewoon, dan gingen we binnen in de les, dan wisselden we telefoonnummers uit en praatten we met elkaar over de telefoon”. Aangezien u nog steeds een concreet antwoord schuldig bleef werd u gevraagd wat u dan allemaal over de telefoon elkaar vertelde. U stelde echter dat het over algemene dingen op school ging, waarmee u alsnog geen inzicht gaf in een meer persoonlijk proces waarin u zich logischerwijs zou bevonden hebben (notities CGVS II, p.22).

Gevraagd waarom u dacht dat Francis exclusief gay was –gelet uw stelling dat Francis dit u nooit uitdrukkelijk had gemeld (notities CGVS II, p.26)- kwam u niet verder dan te vertellen dat hij lange tijd uw boyfriend was, u niet meteen anders had ontdekt en omdat u samen seks had (notities CGVS II, p.26). Opvallend zijn ook uw volledig tegenstrijdige verklaringen over jullie gesprekken aangaande relaties. Waar u bij uw eerste persoonlijke onderhoud vertelde dat Francis geen andere relaties had voor jullie relatie en hij u dat ook uitdrukkelijk zo had verteld (notities CGVS I, p.45), verklaarde u bij uw tweede onderhoud dat u niets wist over Francis’ mogelijks andere relaties aangezien u er nooit over had gesproken, en haalde aan dat Francis u er nooit uitdrukkelijk iets in die aard over had verteld (notities CGVS II, p.26). Geconfronteerd met deze frappante inconsistentie antwoordde u enkel: “Ja, dat is wat ik zeg, voor mij had hij relaties geprobeerd ik vroeg geen details, ik zag dat we door zelfde waren gegaan” (notities CGVS II, p.28). Door uw eerste verklaringen louter te herhalen zonder uitleg waarom u net ervoor een totaal andere versie gaf over hetzelfde onderwerp, is geenszins serieus of afdoende. Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht coherente en meer gedetailleerde verklaringen af te leggen over feiten die de kern van zijn relaas uitmaken. Evenmin gaf u concreet aan hoe jullie in een homofobe omgeving in uw land aan elkaar duidelijk maakten homoseksueel te zijn en dergelijke gevoelens voor mekaar te koesteren. Wanneer u werd gevraagd om over dit moment te vertellen antwoordde u enkel vaag: “Hij kwam bij me thuis, ja we waren meer en meer samen en we begonnen meer en meer ja dat was niet van ene dag op de andere..... eh, ik herinner, eh.. we waren in mijn kamer, ik herinner me niet meer welke film we keken in mijn hostelkamer maar was buiten de campus, ik woonde niet op de campus ... we keken naar een film een avond, we spraken over...

seksualiteit want we waren alleen ... hij zei wat zijn voorkeur was, toen hij opgroeide zei hij dat hij zou trouwen met een prins (notities CGVS I, p.42,43). Weerom werd u geconfronteerd met uw eigen uitleg dat een homoseksueel het risico loopt fysiek aangepakt/gedood te worden (notities CGVS II, p.16) en werd u gevraagd waarom Francis zo openlijk een risico nam om u in vertrouwen te nemen (notities CGVS I, p.43). U verwees enkel opnieuw naar jullie samenzijn, het eten en televisie kijken (notities CGVS I, p.44). Gelet uw eerdere uiteenzetting hoe u samen met uw broer en jullie vriend Zakaria ook samen televisie keek en ging zwemmen (notities CGVS II, p.5,13) maakt dat deze activiteit op zich geen exclusief kader schept om ineens over homoseksuele gevoelens te beginnen in een homofobe omgeving als Nigeria (notities CGVS II, p.29). Gepeild naar meer persoonlijke gesprekken en gevraagd hoe Francis omging met zijn geaardheid kwam u niet verder dan opnieuw te verwijzen naar de onmogelijkheid om relaties met meisjes te hebben (notities CGVS II, p.27).

Men kan echter verwachten dat een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat iemand besluit om aan een persoon/vriend van hetzelfde geslacht te vertellen "anders" te zijn dan de jongens in zijn directe omgeving en hem kenbaar maakt zich aangetrokken te voelen tot hem – zeker gezien de complexe realiteit waarmee een homo, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse mee wordt geconfronteerd (zie administratief dossier) Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees u echter op geen enkel moment tijdens het gehoor noch voor u zelf, noch voor uw beweerde partner.

Gelet het ongeloofwaardig karakter van uw relaas is het niet aannemelijk dat iemand als Frederik –van wie u zelfs de familienaam niet kent- u zomaar openlijk gaat vertellen dat hij homo is en u zou uitnodigen om deel te nemen aan een gay party (notities CGVSI, p.32,33 en CGVS II, p.29,30). Uw bewering enkele gay party's te hebben bijgewoond staat bovendien haaks op uw uitleg dat u uw hele leven ervoor beducht was ooit enige aanleiding te geven om u van homoseksualiteit te verdenken (notities CGVS I, p.39 en CGVS II, p.19,20). Voorts kan worden vastgesteld dat uw verklaringen aangaande uw deelname aan gay party's tegenstrijdig is. Waar u aanvankelijk verklaarde twee keer een gay party te hebben bijgewoond op dezelfde plaats als waar op 11 februari 2015 een inval plaatsvond en dat in deze plaats nooit problemen waren voorgevallen (notities CGVS I, p.30,31), beweerde u bij uw tweede persoonlijke onderhoud dat u nooit eerder in die buurt was geweest (notities CGVS II, p.31). U verklaarde verder overigens dat deze plaats was gevisieerd omdat het ook eerder een doelwit was geweest en mensen zo konden weten dat er een gay party aan de gang was (notities CGVS II, p.30).

Omwille van alle hierboven aangehaalde argumenten kon u het dan ook niet aannemelijk maken dat u homoseksueel zou zijn of zo gezien zou worden.

Evenmin kan er bij gevolg enig geloof worden gehecht aan het door u beweerde incident op een gay party op 11 februari 2015. Vooreerst is het opmerkelijk dat u het feest omschrijft als een gemengd feest met mannen en vrouwen. Gevraagd of men dan wel kon zien dat het om een gay party ging antwoordde u bevestigend. U kon echter niet concretiseren wat het zo duidelijk maakte dat het om een gay party ging. U stelde hierover enkel: Die plaats was voordien al doelwit, dus ik denk dat mensen konden weten dat het gay party was want het was "underground" (notities CGVS II, p.30,31). Dat iemand in een land waar homoseksualiteit verboden is en waarop strenge straffen staan (notities CGVS II, p.16,17), het risico zou nemen om op een reeds gevisieerde plaats opnieuw een grootschalige (gay) party te organiseren, is echter niet aannemelijk. U gaf immers aan dat er zeventig à tachtig aanwezigen waren, dat het een feest met muziek en drank, te midden van een gewone woonwijk, in openlucht (achter een woonhuis) plaatsvond (notities CGVS II, p.27). Ongerijmd is ook te stellen dat de politie tijdens een gemengde party de aanwezigen zomaar tot homoseksuele handelingen zou dwingen. Gevraagd wat de bedoeling was van de agenten kwam u niet verder dan te stellen dat het een gay party was en dat ze de mensen hiertoe hadden gedwongen (notities CGVS II, p.31,32).

Bovenstaande frappante verklaringen ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven. Andere redenen waarom u niet naar Nigeria wil terugkeren stelde u niet te hebben (notities CGVS II, p. 33).

Bijgevolg kan er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan vaneen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1, sectie A, § 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet), evenals van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een eerste onderdeel, omtrent de identiteitsdocumenten van verzoeker, voert hij het volgende aan:

"Overwegende dat tegenpartij het gebrek aan samenwerking van verzoeker verwijt om reden dat hij de identiteitsdocumenten niet indient.

Dat verzoeker uitdrukkelijk meldde dat hij zijn identiteitskaart in een bus verloor.

Dat zijn studentenkaart in vlammen opging terwijl hij zich nog in NIGERIA bevond.

Dat, verzoeker, wat zijn paspoort betreft, verklaarde dat hij deze had verloren terwijl hij zich in LIBIE bevond.

Dat zijn gebrek aan samenwerking aan verzoeker niet verweten mag worden.

Dat hij zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens zijn twee verhoren door tegenpartij aangaf op welke manier hij zijn identiteitsdocumenten had verloren.

Dat de verklaringen van verzoeker hieromtrent coherent bleven.

Dat de verklaringen van verzoeker coherent zijn en met de waarheid overeenstemmen.

Dat verzoeker trouwens talrijke informatie kon geven, namelijk wat betreft zijn adres in NIGERIA (CGVS, 1, pp. 8-12).

Dat verzoeker talrijke informatie aangaande NIGERIA gaf, die toestaan zijn origine en zijn nationaliteit met zekerheid vast te stellen (adressen, dialecten, ...).

Dat verzoeker ook informatie verleende wat betreft zijn FACEBOOK account om aan tegenpartij toe te staan tot verificaties over te gaan.

Dat verzoeker met name aangaf dat zijn halfbroer van zijn FACEBOOK vrienden deel uitmaakte (CGVS 1, p. 14).

Dat tegenpartij de identiteit en de nationaliteit van verzoeker trouwens nooit in twijfel trok.

Dat deze, boven alle talrijke informatie die hij over NIGERIA gaf, ook informatie aangaande zijn FACEBOOK account gaf.

Dat tegenpartij hem dus zijn gebrek aan samenwerking niet mag verwijten.

Dat tegenpartij de verificaties vanaf zijn FACEBOOK account kon doen, wat de verklaringen van verzoeker bevestigde.

Dat indien tegenpartij enige twijfel had over de identiteit of de nationaliteit van verzoeker had, zij talrijke vragen aangaande NIGERIA kon stellen, om zich van zijn origine te vergewissen, quod non.

Dat de identiteit van verzoeker niet in twijfel kan worden getrokken en dat een gebrek aan samenwerking hem bovendien niet mag worden verweten.

Dat deze alles deed om zijn origine en zijn nationaliteit met zekerheid vast te stellen.

Dat tegenpartij zodoende de in het middel beoogde beschikkingen duidelijk schendt."

In het tweede onderdeel, omtrent de homoseksualiteit, stelt verzoeker:

"Overwegende dat tegenpartij de seksuele geaardheid van verzoeker in twijfel trekt, en van mening is dat hij zijn homoseksualiteit niet aantoonde.

Dat tegenpartij beweert dat de verklaringen van verzoeker aangaande zijn homoseksualiteit niet coherent waren en niet de indruk van "werkelijk leven" gaven.

Dat verzoeker tijdens zijn eerste verhoor door tegenpartij nochtans zijn dialoog met FREDERIK weergaf, waar zij aan elkaar hun homoseksualiteit bekenden (CGVS, pp. 32- 33).

Dat verzoeker die tijdens dit eerste verhoor, dat dialoog tussen hen weergeeft, de geloofwaardigheid van zijn relaas aantoonde.

Dat men redelijkerwijs niet mag beweren dat verzoeker een dergelijk dialoog, een dergelijke spraak heeft verzonnen.

Dat tegenpartij het eerste verhoor van verzoeker niet in aanmerking nam en zich slechts op zijn tweede verhoor grondde.

Dat de elementen die in het eerste verhoor worden opgenomen ook de geloofwaardigheid van verzoeker aantonen.

Dat verzoeker tijdens zijn eerste verhoor ook de reactie van zijn vrienden weergeeft, en in het bijzonder die van Simon toen hij hen zijn homoseksualiteit vernam (CGVS, 1. p. 34).

Dat er opnieuw niet serieus kan worden gedacht dat verzoeker dergelijke dialogen en houdingen heeft uitgedacht.

Dat verzoeker zijn ontmoetingen met Francis evenals zijn gezinssamenstelling uitlegde (CGVS 1, p. 36-37).

Dat verzoeker ook talrijke persoonlijke informatie betreffende Francis gaf (CGVS 1,99.40-42).

Dat verzoeker in het bijzonder verklaart dat :

(...)

Dat verzoeker ook zal uitleggen hoe zij een relatie aanvatten en een geslachtsgemeenschap hadden.

(...)

Dat verzoeker ook de relaties tussen Francis en zijn ouders zal uitleggen (CGRA 1, p.44).

Dat verzoeker ook weet dat hij moet opletten wanneer hij foto's op Facebook post waarop hij met andere mannen poseert.

Dat hij in het bijzonder verklaart (...)

Dat verzoeker de geldende wetgeving wat betreft de homoseksualiteit ook kent.

Dat hij weet dat het een misdrijf betreft dat strafrechtelijk wordt vervolgd (CGRA 1 p. 44).

Dat verzoeker zelfs het precieze adres kon vermelden van het gay feestje tijdens hetwelk hij door de politie werd geslagen (...)

Dat verzoeker tijdens zijn tweede verhoor met zijn eigen woorden zal trachten zijn gevoelens uit te drukken.

Dat het voor verzoeker echter zeer moeilijk is zijn gevoelens uit te drukken.

Dat hij talrijke informatie zal geven, in het bijzonder wat betreft de omstandigheden van zijn ontmoetingen met zijn verschillende partners.

Dat hij zijn talmen en zijn aarzelingen wat betreft zijn seksualiteit ook zal aangeven.

Dat hij in het bijzonder verklaarde dat, hoewel hij tot jongens werd aangetrokken, hij trachtte "zoals iedereen te doen", en toen hij 18 jaar was met een meisje een seksuele verhouding probeerde te hebben.(...)

Dat verzoeker eerst tegen zijn homoseksualiteit trachtte in te gaan en te verdringen, alvorens deze te aanvaarden (CGVS 2, p. 14).

Dat het voor verzoeker echter zeer moeilijk is zijn gevoelens uit te drukken.

Dat het voor hem moeilijk is zijn gevoelens uit te drukken.

Dat dit niet alleen zijn homoseksualiteit betreft, maar dat hij zich ook moeilijk kan uitdrukken wanneer hij wordt ondervraagd over zijn relaties met meisjes, in het bijzonder wanneer hij, toen hij 18 jaar was, met een meisje een liefdesrelatie trachtte te hebben.

Dat het dialoog hetzelfde zal zijn wat betreft de homoseksuele relaties (CGVS 2, pp. 15-16).

Dat verzoeker trouwens duidelijk meldde dat hij moeilijk uit zijn woorden kwam en dat hij in feite een verlegen jongen was, die met anderen moeilijk contacten kon maken.

Dat tegenpartij trouwens hetzelfde vaststelt : (...)

Dat men bij lezing van het administratief dossier vaststelt, dat hoewel verzoeker zich gemakkelijker uitdrukt betreffende objectieve gegevens (hobbies met zijn vrienden, adres van zijn homoseksueel feestjes,...), het voor hem moeilijker is zijn gevoelens uit te drukken.

Dat hieruit in ieder geval niet mag worden afgeleid dat zijn relaas niet voldoende geloofwaardig is.

Dat de informatie die hij geeft, gezien zijn temperament, integendeel toestaat de geloofwaardigheid van zijn relaas te bevestigen.

Dat verzoeker in tegenstelling tot de bewering van tegenpartij zich bovendien nooit tegensprak.

Dat tegenpartij deze opmerking formuleert, maar deze geenszins staft.

Overwegende dat hoewel verzoeker toen hij 16 jaar was tijdens zijn biologieles verstond dat hij homoseksueel was, en wat homoseksualiteit was, hij uitdrukkelijk aangaf dat hij tevoren al gevoelens voor mannen had en tot hen werd aangetrokken.

Dat verzoeker voor deze leeftijd en voor de biologieles dus al homoseksueel was, maar zijn gevoelens niet onder woorden kon brengen en niet kon stellen dat hij homoseksueel was.

Dat hij uitdrukkelijk aangeeft dat hij de homoseksualiteit noch het woord gay tevoren niet kenden (CGVS 2, p. 3).

Dat hij pas na de biologielees te hebben gevolgd, toen hij 16 jaar oud was, waar hij namelijk de seksualiteit van de dieren leerde, dat hij zijn gevoelens duidelijk onder woorden kon brengen en het woord homoseksueel op zijn gevoelens kon

Dat dit geenszins toestaat de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken.

Dat deze levensloop duidelijk (niet nv ??) normaal blijkt in een christen familie die de homoseksualiteit dus godvruchtig verwerpt, die in een land leeft waarin de homoseksualiteit strafrechtelijk wordt vervolgd.

Dat de homoseksualiteit van verzoeker dus niet ter discussie kan worden gesteld.

Overwegende dat tegenpartij redelijkerwijs ook niet mag stellen dat verzoeker de homoseksualiteit gewoon terugbrengt tot een geslachtsgemeenschap met een persoon van hetzelfde geslacht.

Dat hoewel hij duidelijk verklaarde dat dit ervan deel uitmaakte, hij ook over het hele proces dat hier achter zit, waaronder de gevoelens die men kan hebben.

Overwegende dat tegenpartij aan verzoeker verwijt dat hij niet preciseerde hoe hij besepte dat hij tot mannen was aangetrokken.

Dat verzoeker, zoals hierboven aangegeven, meldde dat hij zich zeer snel met mannen comfortabeler en zekerder voelde.

Dat hij echter niet kan uitleggen waarom hij zich met mannen comfortabeler voelt.

Dat hij uitdrukkelijk aangeeft dat hij niet weet wat homoseksualiteit is, noch wat het woord gay betekent (CGVS 2, p. 3).

Dat verzoeker toen maar 7 of 8 jaar oud was.

Dat hij pas later, wanneer hij 16 jaar oud is, verstaat wat hij voelt en dat hij homoseksueel is."

Inzake de homoseksualiteit van verzoeker aan het polytechnisch instituut voert hij in een derde onderdeel aan:

"Overwegende dat tegenpartij aan verzoeker verwijt dat hij niets anders kan verklaren betreffende zijn seksualiteit aan het polytechnisch instituut, dan het feit dat het moeilijk was en dat hij dit moest verbergen.

Dat tegenpartij aan verzoeker ook verwijt dat hij twee andere studenten identificeerde als zijn homoseksuelen, alleen op basis van stereotypen (kledij, manier waarop zij stappen,...

Dat echter eraan herinnerd dient te worden dat de homoseksualiteit in Nigeria zwaar gestraft wordt.

Dat homoseksuelen een zware gevangenisstraf oplopen en dat deze ten uitvoer wordt gebracht.

Dat verzoeker zich dus logisch niet als homoseksueel tevoorschijn kwam en dat hij zijn seksuele geaardheid verborg, al vrezend dat deze zou worden ontdekt.

Dat de andere homoseksuelen dat ook doen.

Dat het dus normaal is dat verzoeker er geen kent maar dacht twee homoseksuelen te identificeren op basis van hun kledij en van hun gedrag.

Dat dit de twee enige uiterlijke tekenen zijn die toestaan een homoseksueel te identificeren.

Dat verzoeker zich op deze twee enige punten grondde.

Dat hij toen een relatie had en het risico niet wou lopen zou studies op te spel te zetten.

Dat hij dus niet trachtte nieuwe andere personen te ontmoeten en de eventuele andere homoseksuele studenten te identificeren.

Dat de geloofwaardigheid van zijn relaas en van zijn seksuele geaardheid op grond van deze elementen dus niet in twijfel getrokken kunnen worden.

Dat tegenpartij dus de in het middel beoogde beschikkingen schendt."

Inzake Francis, zijn partner, stelt verzoeker in het vierde onderdeel:

"Overwegende dat tegenpartij aangeeft dat het verbazingwekkend is dat verzoeker op Facebook met Francis niet bevriend is en dat hij op Facebook geen foto's van hem en Francis publiceerde, terwijl zij de aanwezigheid van een groot aantal mannen tussen de vrienden van verzoeker bemerkte.

Dat tegenpartij zodoende toegeeft dat verzoeker met een groot aantal mannen bevriend is, wat de geloofwaardigheid van zijn relaas betreffende zijn homoseksualiteit doet toenemen.

Dat verzoeker om veiligheidsredenen nooit foto's van Francis publiceerde, vrezend dat zijn homoseksualiteit zou worden ontdekt.

Dat voor zover hij geen enkele affectieve band heeft met de andere mannen die zich op zijn Facebook pagina bevinden, hij zonder risico met hem bevriend kon worden.

Dat verzoeker, wat betreft de beschrijving van Francis, zoals hierboven aangegeven, opnieuw objectieve informatie kon geven, met name zijn hobbies, de filmen die zij samen bekeken, zijn karaktertrekken, enz,...

Dat tegenpartij verder aangeeft dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen deed betreffende Francis en zijn familie.

Dat hij zo in zijn eerste verhoor verklaarde dat de moeder van Francis verpleegster was, en het in tweede, dat zij verkoopster was.

Dat het niet om een tegenstrijdigheid gaat.

Dat zij in feite twee beroepen uitoefent.

Dat haar hoofdberoep verpleegster is.

Dat zij tegelijkertijd ook verkoopster is.

Dat betreffende de plaats van hun ontmoeting vastgesteld dient te worden dat er geen enkele tegenstrijdigheid bestaat.

Dat zij zich op school hebben ontmoet.

Dat verzoeker dit in zijn twee verhoren bevestigde.

Dat de tegenstrijdigheid tussen de namen van de zuster van Francis echter blijft bestaan.

Dat vastgesteld dient te worden dat verzoeker tijdens zijn eerste verhoor aangaf dat de tweede zuster van Francis zich Blessing noemde, en tijdens het tweede verhoor, Rita.

Dat verzoeker deze vergissing erkent en bevestigt dat de zuster van Francis zich Rita noemde.

Dat aangaande de manier waarop hij Francis ontmoette en hoe hij wist dat zij een relatie zouden kunnen aangaan, verzoeker steeds even beschaamd is.

Dat hij echter zo precies mogelijk wou antwoorden en aangaf wat hij had gevoeld, hetzij dat Francis zijn vertrouwen niet zou schenden en, na een maand steeds samen te zijn geweest en dus kennis maakten, hij zich voor Francis openstelde, zodat hun relatie een nieuwe weg kon slaan.

Dat men bij lezing van de bestreden beslissing de reden moeilijk verstaat waarom tegenpartij acht dat de verklaringen van verzoeker desbetreffend niet geloofwaardig zouden zijn.

Dat verzoeker gewoon vertelde hoe hij zich voelde, zoals tegenpartij het verwachtte.

Dat tegenpartij duidelijk een vooropgezette mening heeft van het antwoord van verzoeker en in de beoordeling van de beslissing geen rekening houdt met zijn persoonlijkheid.

Dat verzoeker zich ook uitlegde wat betreft de eventuele vorige relaties van Francis.

Dat hij aangaf dat hij hierover geen informatie had en dat zij er nooit over hadden gesproken.

Dat er in de verklaringen van verzoeker dus geen enkele tegenstrijdigheid bestaat.

Dat hij gewoon meldde dat Francis volgens hem alleen homoseksuele relaties heeft gehad, maar zonder nadere zekerheid.

Dat tegenpartij zelf ook spontaan erkent dat verzoeker op geloofwaardige wijze uitlegde hoe hij Francis had ontmoet en hoe zij hun relatie aanvatten.

Dat dit nogmaals de geloofwaardigheid van het relaas en van de vrees van verzoeker bevestigt.”

Omtrent Frederick, de partner van verzoeker, stelt hij in het vijfde onderdeel:

“Overwegende dat tegenpartij gewoon aangeeft dat het relaas van verzoeker wat betreft Frédéric niet geloofwaardig is omdat hij zijn familienaam is vergeten.

Dat tegenpartij echter geen rekening houdt met de talrijk vragen over Frédéric die verzoeker beantwoordde.

Dat tegenpartij het enige element dat verzoeker vergat benadrukte, terwijl hij talrijke andere elementen vermeldde.

Dat benadrukt dient te worden dat zijn relatie met Frédéric zeer kort en lichtzinnig was.

Dat het geen ernstige relatie was.

Dat deze nalatigheid niet toestaat de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken.”

Inzake het incident tijdens het homoseksueel feestje van 11 februari 2015 stelt verzoeker in het zesde onderdeel:

“Overwegende dat de deelname van verzoeker aan homoseksuele feestjes niet geloofwaardig is voor zover verzoeker zijn homoseksualiteit altijd wou verbergen.

Dat dit echter niet het geval is.

Dat verzoeker deze in het kader van zijn schoolopleiding en aan zijn ouders verborg.

Dat hij echter homoseksuele relaties had.

Dat hij zich maar drie keer naar deze feestjes begaf.

Dat deze hem naar deze feestjes leidden, waar verzoeker zich zonder vrees met zijn partner in het openbaar kon tonen.

Dat verzoeker bovendien precies het adres kende van de homoseksuele club waar hij zich drie keer begaf, en namelijk op 11 februari 2015 (CGVS 1, p. 3).

Dat in tegenstelling tot wat tegenpartij beweert, verzoeker zich nooit tegensprak en nooit verklaarde dat hij er maar één keer was geweest.

Dat hij alleen antwoordde dat hij voor andere redenen nooit in de buurt van deze nachtclub was gegaan.

Dat dit niet betekent dat hij niet drie keer naar deze nachtclub is geweest.

Dat het feit dat vrouwen in deze nachtclub aanwezig zijn bovendien geen een impact heeft op de geloofwaardigheid van verzoeker.

Dat hem om een homoseksuele club gaat.

Dat dit dus ook de homoseksuele vrouwen insluit.

Dat tegenpartij bovendien aangaf dat de gekozen plaats, de achterkant van een huis, riskant is.

Dat dit geenszins in twijfel wordt getrokken.

Dat de politiediensten trouwens om deze reden tijdens het feestje van 11 februari 2015 zijn binnengevallen.

Dat het echter begrijpelijk is dat deze mensen op de ene of andere manier bijeen wensen te komen, zelfs als het verboden is.

Dat tegenpartij ten slotte vroeg naar de intenties van de politieagenten die tijdens het feestjes zijn binnengevallen.

Dat verzoeker antwoordde dat hij dit niet wiste, en dat hij hun doel uiteraard niet kon kennen, gezien hij zelf geen politieagent is.

Dat dit weer niet toestaat de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken.”

Inzake de tijd tussen de problemen en het verzoek om internationale bescherming stelt verzoeker in het zevende middel:

“Overwegende dat de homoseksualiteit in NIGERIA illegaal is.

Dat tegenpartij in bestreden beslissing zelf erkent dat NIGERIA een homofoob land is.

Dat de Same Sex Marriage (Prohibition) Act van 2014 stelt dat

« Offences and Penalties

5. (1) A person who enters into a same sex marriage contract or civil union commits an offence and is liable on conviction to a term of 14 years imprisonment.

(2) A person who registers, operates or participates in gay clubs, societies and organization, or directly or indirectly makes public show of same sex amorous relationship in Nigeria commits an offence and is liable on conviction to a term of 10 years imprisonment.

(3) A person or group of persons who administers, witnesses, abets, or aids the solemnization of a same sex marriage or civil union, or supports the registration, operation and sustenance of gay clubs, societies, organizations, processions or meetings in Nigeria commits an offence and is liable on conviction to a term of 10 years imprisonment. . ».

Dat voor de homoseksuelen een gevangenisstraf van 14 jaar wordt voorzien.

Dat de OHCR namelijk meldt dat « The UN High Commissioner for Human Rights Navi Pillay on Tuesday expressed her alarm at a "draconian " new law in Nigeria that criminalizes same-sex unions, saying it violates a wide range of human rights. ».

Dat de VS vermelden dat « Freedom House joins U.S. Secretary of State John Kerry in strongly condemning President Goodluck Jonathan's signing Nigeria's anti- homosexuality bill into law on January 13. While traditional values in Nigeria reflect widespread discomfort with homosexuality, the new law ignores fundamental and universal human rights by banning same-sex relations, same-sex marriage and criminalizing participation in gay clubs, societies, and organizations. ».

Dat Amnesty International namelijk vermeldt dat « Des cas d'arrestation, d'humiliation publique, d'extorsion et de discrimination contre des personnes en raison de leur orientation sexuelle ont été signalés en plusieurs endroits du pays. En avril, la police nigériane a arrêté 53 hommes à Zaria (État de Kaduna), pour complot, rassemblement illégal et appartenance à une organisation interdite. Présentés à un juge, ils ont été accusés d'avoir assisté à un mariage homosexuel et ont été remis en liberté sous caution.

En août, environ 42 hommes et garçons, âgés de 12 à 28 ans, ont été interpellés dans un hôtel à Lagos alors qu'ils participaient à un atelier de sensibilisation au VIH organisé par une ONG. Ils ont été inculpés pour « s'être livrés à des activités homosexuelles ». La police les a exhibés dans les médias. ».

Dat het verslag van 2018 van Amnesty International in dezelfde richting gaat.

Dat met namelijk kan lezen dat « The passage of the Same Sex Marriage (Prohibition) Act (SSMPA) in January 2014 effectively authorized abuses against the lesbian, gay, bisexual, and transgender (LGBT) community in 2017. The law has undermined freedom of expression for members of the LGBT community, human rights organizations, and others. In July, authorities arrested over 40 men attending an HIV awareness event at a hotel in Lagos and accused them of performing same-sex acts, a crime

that carries up to 14 years in jail. In April, 53 men were arrested for celebrating a gay wedding, and charged with "belonging to a gang of unlawful society. "

In addition to the SSMPA, under the Nigeria Criminal Code Act of 1990, "carnal knowledge of any person against the order of nature" carries a maximum sentence of 14 years in prison. The Sharia penal code adopted by several northern Nigerian states prohibits and punishes sexual relations between persons of the same sex, with the maximum penalty for men being death by stoning, and whipping and/or imprisonment for women. . ».

Dat indien verzoeker naar zijn land van herkomst moest terugkeren, hij onbetwistbaar het slachtoffer van vervolgingen in de zin van het Verdrag van Geneve zou zijn.

Dat hij aangehouden en veroordeeld zou zijn, en tot een gevangenisstraf van wel 14 jaar zou worden veroordeeld.

Dat hij zelfs met de dood bestraft zou kunnen worden.

Dat tegenpartij dit niet aan de orde stelt."

Verzoeker voegt zes stukken met landeninformatie bij het verzoekschrift.

2.2.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. Het dient vooreerst opgemerkt te worden dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

2.2.3. Inzake verzoekers identiteitsdocumenten blijkt uit zijn verklaringen dat hij omtrent zijn paspoort bij de DVZ verklaarde dat hij dit verloor ingevolge een huisbrand op zijn laatste adres in Nigeria (administratief dossier, stuk 22, verklaring DVZ, vraag 28) terwijl hij op het CGVS verklaarde dat hij zijn paspoort verloor in Libië (administratief dossier, stuk 13, p. 5-7). Verzoekers verwijzing naar zijn niet-betwiste nationaliteit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij omtrent de reden van het (mogelijk) verlies van zijn paspoort inconsistente verklaringen aflegde.

In het verzoekschrift verwijst verzoeker naar de verklaringen die hij aflegde tijdens het eerste gehoor op het CGVS en hij voert aan dat deze verklaringen zijn geloofwaardigheid aantonen. Verweerder verwijst in de bestreden beslissing echter ook terecht naar de verklaringen die verzoeker aflegde tijdens het tweede gehoor. Er is geen wettelijke bepaling voorhanden die verweerder het recht ontzegt om een verzoeker van internationale bescherming meerdere malen te horen en het oordeel te baseren op (de verschillende verklaringen in) de gehoren.

Verzoeker benadrukt herhaaldelijk dat hij het moeilijk heeft om zijn gevoelens uit te drukken ter vergoelijking van zijn vage en oppervlakkige verklaringen inzake de ontdekking en beleving van zijn vermeende geaardheid.

Hoewel aangenomen kan worden dat praten over (ontluikende) homoseksuele gevoelens en geaardheid voor een persoon afkomstig uit een homofobe omgeving niet gemakkelijk is, moet te dezen worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen omtrent deze gevoelens niet oprecht en doorleefd zijn.

Een frappant voorbeeld is in deze de terechte motivering die stelt: "*Weerom gevraagd hoe u er achter kwam wat homoseksueel juist was, gaf u het enigszins opmerkelijk antwoord: "Ik... dan, zag ik homoseksueel ...ik wist... seks hebben met zelfde geslacht, dan wist ik dat ik homoseksueel was, toen ik in de secondary school was zei men vertelde men tijdens landbouwlessen over dieren, over de aap, die bv zich wilde voortplanten of zo, dan zei men dat die seks had met zichzelf en de leraar zei dat is homoseksueel, er was bv een plant eh ...ja men zei dat is homo-plant, homo's". Gelet uw merkwaardig betoog werd u gevraagd hoe u een connectie maakte tussen deze uitleg, homoseksualiteit en wat de link naar u zelf was. U vervolgde met: "Ja dat was die leraar, die zei die aap heeft zoals seks met zichzelf en maakt zichzelf zwanger dat is van hetzelfde geslacht, dus toen die zei heeft seks met zelfde geslacht dan zei hij dat is homoseksualiteit" (notities CGVS II, p.18).*

Het valt dan ook op dat u een concrete vraag naar uw eigen ervaringen u enkel in vage bewoording opmerkingen maakt die er voornamelijk uit bestaan dat u geen uitleg kan geven en met één merkwaardig voorbeeld antwoordt over wat een ander vertelt en denkt, zonder een duidelijke link naar uw eigen situatie.”

De verklaring van verzoeker “[d]at hij pas na de biologieles te hebben gevolgd, toen hij 16 jaar oud was, waar hij namelijk de seksualiteit van de dieren leerde, dat hij zijn gevoelens duidelijk onder woorden kon brengen en het woord homoseksueel op zijn gevoelens kon [toepassen, aanvulling door Raad]” kan niet worden aangenomen ter weerlegging van voormelde motivering die terecht gewag maakt van een merkwaardig voorbeeld.

Verzoekers verwijzing naar zijn eigen verklaringen doet geen afbreuk aan de motivering waar deze, aan de hand van deze verklaringen, oordeelt dat verzoekers verklaringen (i) niet doorleefd en incoherent zijn; (ii) vage antwoorden betreffen die geen inzicht geven in zijn persoonlijke situatie; (iii) steeds teruggrijpen naar zijn verhaal dat hij zich niet aangetrokken voelt tot meisjes. De vaststellingen dienaangaande (bestreden beslissing, p. 2 en eerste paragraaf van p. 3) zijn terecht en pertinent en worden door de Raad bijgetreden.

Inzake verzoekers verklaringen omtrent andere homoseksuelen aan de polytechnische school is de verwijzing naar de bestraffing in Nigeria niet afdoende om verzoekers verklaringen en gedrag te verklaren. Verzoekers verwijzing naar “(...) hoe ze liepen en de kledij” ter identificatie van de homoseksualiteit van zijn medestudenten betreft een stereotype benadering. Dit klemt des te meer aangezien er geen reden is in te zien waarom verzoeker, indien hij daadwerkelijk homoseksueel zou zijn, geen persoonlijk contact legt met deze studenten. Het aangaan van een persoonlijk contact dient immers niet noodzakelijk te leiden tot een homoseksuele relatie (cf. gehoor CGVS, administratief dossier, stuk 5, p. 20).

Omtrent de motivering aangaande Francis, de persoon waarmee verzoeker een vermeende relatie had, verweert verzoeker zich door middel van de verwijzing naar zijn verklaringen (ontbreken van Francis op zijn Facebookvrienden, vorige homoseksuele relaties van Francis), het *post factum* laten samenlopen van zijn verklaringen (het beroep van de moeder van Francis), het erkennen van een vergissing (de naam van de zuster van Francis) en het opwerpen van de niet gestaafde bewering dat verweerder “ (...) duidelijk een vooropgezette mening heeft van het antwoord van verzoeker en in de beoordeling van de beslissing geen rekening houdt met zijn persoonlijkheid”. Dit verweer is echter niet dienstig ter weerlegging van de terechte motivering die middels een veelheid aan vaststellingen oordeelt dat verzoekers relatie met Francis niet geloofwaardig is. Uit het feit dat verzoeker een groot aantal mannelijke vrienden heeft op Facebook kan evenmin een seksuele geaardheid worden afgeleid.

Behoudens de terechte vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen inzake zijn aanwezigheid op gay party's wordt zeer terecht geoordeeld dat verzoekers deelname aan deze feestjes niet te verzoenen is met zijn gedrag waarmee hij de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid wou vermijden. De Raad stelt te dezen vast dat deze vermeende aanwezigheid op gay party's niet verzoenbaar is met zijn gedrag aan de polytechnische school waar hij elk contact met vermeende homoseksuele medestudenten wou vermijden. Evenmin is de voorgehouden aanwezigheid op deze feestjes verzoenbaar met verzoekers stelling die luidt: “Dat verzoeker om veiligheidsredenen nooit foto's van Francis publiceerde [op Facebook], vrezend dat zijn homoseksualiteit zou worden ontdekt.”

Omwille van de voorgaande vaststellingen is verzoeker niet geloofwaardig omtrent zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid. De verwijzing naar landeninformatie inzake de situatie van homoseksuelen in Nigeria is dan ook niet dienstig. Kritiek op het argument inzake Frederik (vijfde lid van het verzoekschrift) betreft dan ook kritiek op een overtollige motivering en kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker voert geen specifieke elementen aan inzake de subsidiaire bescherming. Verzoeker toont gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS